

GLASILO OŠ CIRKULANE-ZAVRČ

ŠOLSKI UTRINKI

ŠOLSKO LETO 2010/2011

Spoštovani bralci!

Junij je – rožnik po slovensko, pravo ime za ta mesec. Kdo pa tega ne ve! Zadnji mesec pouka! V redovalnico se zapisujejo nekoliko večje ocene – zaključne ocene. Treba še je marsikaj urediti ... popraviti še kakšno oceno, urediti zvezke, pripraviti govorni nastop, izdelati plakat, predstaviti sošolcem raziskovalno nalogo, predelati še kakšno učno vsebino ...priboriti čim boljše ocene ... Potem pa počitnice! Brezskrbnost, sonce, morje, reke, gozdovi, hladna senca pod krošnjo domačega drevesa, brskanje po spletu, knjigah ... potovanje v svet domišljije, sanjarjenje in hrepenenje, spontano učenje in ... obujanje spominov. Spominov na preteklo šolsko leto s **Šolskimi utrinki** v rokah.

Kaj vse smo poleg rednega pouka še počeli? Veliko . Ponosni smo na to. Vsi – otroci in vzgojiteljice v vrtcu ter učenci in učitelji v šoli.

Zaslužili smo si poseben zaključek šolskega leta, ki smo ga posvetili dvajsetletnici naše domovine, našim uspehom in zaključni prireditvi **Star papir za novo upanje**. Spomladi smo se namreč prijaviili na vseslovensko akcijo društva Ekologi brez meja in Dinosa **Star papir za novo upanje**. V njej sta se združili skrb za okolje in dobrodelnost. Zbran denar od papirja smo namenili v dobrodelne namene – polovico za izgradnjo šole v Afriki, polovico pa izbranemu humanitarnemu projektu v Sloveniji. Naši učenci so s pomočjo RK Zavrč predlagali, naj se denar nameni za popravilo borne hiške Nežike in Rajka Mislovič. Komisija je izbrala naš predlog kot najbolje utemeljen v vsej državi.

Učenci so prejeli nagrado za najboljši predlog pomoči. Izbrali so si lahko srečanje z glasbeno skupino po lastni izbiri. Odločili smo se za skupino **ČUKI** in z njimi preživeli nepozaben zaključek šolskega leta.

In ne pozabimo:«Neizmerna sreča je v osrečevanju drugih. Kadar delimo srečo, se ta podvoji. Dejanje, ki ga storimo v korist tuje sreče, nas dvigne nad nas same.«

Kristina Artenjak, ravnateljica

ŽIVLJENJE

Pri pouku slovenščine so osmošolci spoznavali pesem Življenje, ki jo je napisal Niko Grafenauer. Pesnik pravi, da je življenje najlepše takrat, ko se razsipa z žarom na vse strani in vse do poslednjega hipa z visokim žarom gori.

Kaj pa beseda življenje pomeni učencem?

Tako so zapisali:

Življenje je kot cesta neskončnosti, je ljubezen, presenečenja in tudi žalost.

Klara L.

Življenje je kratko, zato ga moramo dobro izkoristiti.

Kristian

Življenje je nekaj unikatnega, posebnega, nekaj, kar se z denarjem ne da kupiti...

Žan

Življenje je zanimivo, iz njega se veliko naučimo; včasih je težko, spet drugič lepo. Vse hudo se obrne na lepše.

Valentina

Življenje je pisano kot mavrica, je polno grenkih in sladkih trenutkov.

Valerija

Življenje je čudovito, polno presenečenj. Vsak dan moramo uživati s polno paro, kot da je naš zadnji.

Kevin

Življenje je treba *živeti*, ničesar ne smeš obžalovati. Živeti je treba z dobro voljo in s smehom na obrazu.

Manja

»Kaj pa če je življenje darilo? Kar naenkrat postane presenečenje, nekaj zabavnega, nekaj posebnega. Ali pa, če nanj gledate kot na ples? To bi bilo nekaj čudovitega, nekaj kar bi

počeli z drugimi ljudmi, pri čemer bi razvijali čut za lepoto in ritem, nekaj, kar bi nas navdajalo z radostjo. Katera izmed teh prisposodob pravilno ponazarja življenje? Vsaka je lahko koristna v ustreznem trenutku. Ne pozabite, da so lahko vse prisposodbe včasih koristne, včasih pa nas omejujejo.«

(Antony Robbins)

Misli zapisala in zbrala Marica Zebec

TEDEN OTROKA V VRTCU ZAVRČ

Vzgojiteljice smo otrokom pripravile vsakodnevna presenečenja in raznolike aktivnosti ob tednu otroka v času od 4. 10. do 10. 10. 2010.

PONEDELJEK

Ogledali smo si risanko v računalniški učilnici na velikem platnu. Otroci so ob malce drugačni ponazoritvi neizmerno uživali. Počutili so se kakor v kinu.

TOREK

Priredili smo MODNO REVIJO. S pomočjo modnih dodatkov, ogrlic, klobukov, rutic so ob stilski preobrazbi predstavili svoje modne korake. Nekaterim je krasno uspelo.

SREDA

Zaradi slabega vremena smo izlet spremenili v GIBALNE IGRE v telovadnici. S pomočjo blazin, žog, obročev in klopi so razvijali in preizkušali gibalne sposobnosti.

ČETRTEK

Vrhunec tega tedna pa je predstavljal obisk Mojce Pokrajculje. Obiskalo nas je Kaličopkovo gledališče iz Kranja in nam s profesionalno predstavo uprizorilo lutkovno igrico MOJCA POKRAJFULJA.

PETEK

Otroci iz starejše skupine so otrokom iz mlajše uprizorili dramatizacijo Repa velikanka. Le ti pa so na prizorišče smeli stopiti le z vstopnico. Ob uprizoritvi smo neizmerno uživali.

Vzgojiteljica Alenka Rižnar

FAŠENK V VRTCU ZAVRČ

Če je lansko leto bogato obrodila vinska trta, se bodo letos po haloških gričih kotalile buče, tako da nam bučnega olja zagotovo ne bo zmanjkalo.

Tudi letos smo otroci in starši iz vrtca Zavrč sodelovali na pustni povorki v Cirkulanah. Skupaj z vrtcem Cirkulane smo predstavljali enotno masko BUČE, tako da se je skozi Cirkulane kotalilo kar veliko število buč. Prislužili smo si 2. nagrado komisije.

Ne bodi dovolj pustnih norčij, smo s fašenkom nadaljevali. Na pustni torek smo pripravili modno revijo pustnih šem. Posebej so se predstavile princese, vile, pikapolonice, čebelica miška, ciganka, čarovnica in sodobni junaki iz risank.

Na pustni torek smo bili malo drugačni.

Vzgojiteljica Alenka Rižnar

ŠE ENO USPEŠNO IN RAZGIBANO LETO,...

»MI SMO MINI - MATURANTI,

V ŠOLO BOMO KMALU ŠLI,

PRIDNO BOMO SE UČILI,

DA ENA IN DVA JE TRI...«

...takole nekako so minevali naši zadnji dnevi pred že težko pričakovanimi poletnimi počitnicami. Da je temu tako, skorajda ne moremo verjeti. Kot bi bilo še včeraj se spominjamo plahega jesenskega začetka. Nekateri so vrata naše hiške prvič prestopili, drugi so domačnost že dobro spoznali. Da čas res prehitro mineva, se zagotovo strinjamo vsi, a upamo trditi eno - mi smo ga maksimalno izkoristili. No, pa skupaj pobrskajmo malo nazaj...

V jesenskih dneh se nekako novo šolsko leto uradno prične. Mi smo naše druženje in nova poznanstva pričeli že v poletnih mesecih, ko so se nam pridružili novi otroci. Nekateri plahi, drugi malo manj, nekateri hitri, drugi še s pleničko in dudo v ustih, itd. Vsak dan posebej smo izkoristili po najboljših močeh in danes upamo trditi, da smo veliko doživeli, se veliko novega naučili, predvsem pa spoznali nove prijatelje in se ob vseh dejavnostih imeli imenitno.

Pa začnimo lepo po vrsti...

Najprej nas je, tako kot vsako leto do sedaj, obiskala teta Jesen iz Jesenove vasi. S seboj je v lesenem vozu pripeljala »goro« pridelkov, jesenske topline, predvsem pa veselja ob okušanju raznovrstnih pridelkov. Uhh, je bilo zabavno... in ker je med vsemi pridelki eden najbolj izstopal, a se ga nihče ni upal dotakniti, saj bi ga lahko popikal, smo se domislili imenitne ideje. V vrtec smo povabili naše starše, dedke in babice ter si skupaj polepšali dan ob pečenju kostanjev. Naše druženje je bilo zelo zabavno, ob vsem smehu in pripovedovanju raznih dogodivščin, pa smo pridno zavihali rokave in na dvorišču vrta postavili strašila, ki so budno spremljala dogajanja, ko so naše utrujene očke pridno počivale.

Meseca oktobra smo otroci praznovali svoj teden. Vsak dan je bil obarvan drugače, drugačnega ritma, dejavnosti, predvsem pa razgibanosti.

V samem začetku, po dolgem vikendu crkljanja, igranja in dolgega spanja, smo v vrtec priredili zabavno - glasbeno urico z vzgojiteljem Davorinom. Naslednji dan, smo si priredili

»Kino-dan«. Takrat smo v vrtec prinesli različne poučne dokumentarne, risane in filmske DVD posnetke, si jih podrobneje ogledali in se o njih tudi pogovorili.

Na sredini delovnega tedna, smo bili dogovorjeni z učenci iz OŠ Cirkulane-Zavrč, da si skupaj priredimo kostanjev piknik. A ker nam je vreme tokrat zagodlo, smo si kostanjev piknik priredili kar pri nas, v vrtcu. Takrat smo se združili vsi otroci vrtca na okusni pojedini kostanjev, pri tem pa čas dobro izkoristili za spoznavanje novih prijateljev.

V četrtek smo v vrtcu gostili obisk dveh gledališčnikov iz Kaličopkovega gledališča (Kranj). Predstavila sta se nam z dramatizacijo »Mojca Pokrajculja«. Otroci smo bili nad samo predstavo navdušeni, pridno smo sodelovali, po končani dramatizaciji pa si z veseljem ogledali lutkovne junake in se z njimi rokovali.

Zaključek projekta »Teden otroka« smo ovekovečili s športno opremo, saj smo se vse skupine otrok, udeležile pohoda po naši pokrajini. Naša pot, je v rahli megli, potekala mimo osnovne šole, do zdravstvenega doma in se nadaljevala v Medribnik, kjer smo pot zaključili na športnem igrišču v Cirkulanah, tam pa si seveda privoščili že težko pričakovano, zaslužno, malico. Veselje na samem pohodu je bilo nepopisno. Vsi smo bili spočiti, navdušeni, in začuda, nihče ni bil utrujen.

Prav tako smo meseca oktobra bili deležni obiska čebelarjev iz Čebelarskega društva Markovci, kateri so nam pričarali medeni zajtrk, odgovorili na vsa zastavljena vprašanja in poskrbeli, da so tudi tisti, malo manj pogumni odeli čebelarsko obleko.

Meseca oktobra smo se seznanili s projektom »Požarna varnost«, zato smo »na pomoč« priklicali kar naše gasilce. Ti, so se na našo željo z veseljem odzvali in nas povabili v svoj dom. Razkazali so nam Gasilski dom, opremo, vozila, a nam najbolj glasen vtis je zagotovo pustila sirena, pa čeprav si je v resnici ne želimo slišati prepogosto.

Meseca decembra vsekakor nismo pozabili na našo otroško nagajivost, saj smo se že na sam 1. december, pogumno odpravili na dvorišče vrta, kjer smo vsi veseli, aktivni in razigrani »pograbili«
sanke, katere so pogumno švigale po našem bregu, se veliko kotalili, predvsem pa kepali in tekali. Takšne aktivnosti so bili na dnevnem sporedu, ob vsej tej zabavi pa smo poskrbeli tudi za prijetno vzdušje in domačnost v naših igralnicah. Veliko smo prepevali, plesali, se naučili novih deklamacij, predvsem pa uredili naše prostore v zimsko pravljico.

In naše najljubše, a hkrati nestrpno opravilo? Postavljanje novoletne jelke in čakanje na Božičkova darila. Ker smo seveda še mi premajhni, so nam na pomoč priskočili naši starši, dedki in babice ter skupaj okrasili našo jelko z unikatnimi izdelki. Naša jelka je zasijala v svoji podobi, mi pa nestrpno pričakovali dneve, ko nas je pod jelko čakalo veliko lepih, novih in zanimivih igrač.

Decembra smo se poslovili od vzgojiteljice Marte, ki nas je 38 let vzgajala, spremljala, bodrila in učila življenjskih stvari. Da ta dan, ne bi bil preveč žalosten, smo se domislili majhne zabave, kjer smo se otroci predstavili s številnimi pesmicami, deklamacijami in se zibali v ritmu zabavnih melodij. Naše skupno rajanje smo zaključili s sladkanjem dobrot, naši Marti pa v spomin poklonili album otroških slikanic in nekaj fotografskih utrinkov, ki jih je vzgojiteljica Marta preživela pri vsakdanjem delu v vrtcu.

Od starega leta smo se poslovili, novo pa pričakali z odprtimi rokami in še večjim nasmeškom na obrazu. Seveda se nismo pustili premagati zimskemu spanju, zato smo naše delo pogumno nadaljevali naprej. Počasi smo se morali odločiti za pustno masko in izpeljati pustno delavnico s starši. Letos smo se predstavili kot »Buče«...pa saj ste nas opazili, kajne? S ponosom lahko povemo, da smo bili najštevilčnejša pustna maska in zaslužno osvojili 2. mesto.

Še preden smo se pokazali na tradicionalni pustni povorki v Cirkulanah, smo se otroci odpravili na obisk v šolsko knjižnico. Gospa knjižničarka nam je dopoldansko druženje prijetno pričarala z novimi, zanimivimi zgodbicami, knjigami, lutkami, itd. Seveda smo svoje

znanje pokazali tudi mi in gospe knjižničarki povedali kar nekaj novih deklamacij in z njo tudi zaplesali.

Da v našem vrtcu ne poteka samo igra in slikanje z barvicami smo dokazali meseca februarja. Takrat smo se otroci spremenili v peke in pekarice ter si dan polepšali ob peki domačih piškotov ter čokoladnih kroglic. Mmm,.. kako lepo je dišalo v naši hiški in kako dober je bil končni rezultat. Ker nam je spoznavanje poklicev postajalo vedno bolj zanimivejše, smo se lepega dne spremenili še v male vrtnarje. Tako smo otroci posadili svoje cvetlice v cvetlične lončke in jih odnesli domov našim mamam.

Veliko znamo povedati o zdravi prehrani, gibanju in higieni. Zato smo v mesecu februarju na obisku gostili »Žabjo šolo« (Top - lek Ptuj) in gospo Heleno iz zobozdravstvene ambulante Ptuj.

Meseca marca smo bili v norem pričakovanju pustnih mask. Takrat v vrtcu ni bilo Malčkov Palčkov, Škratov, Sončkov niti ne Pikapolonic. Navsezgodaj so v vrtec prihajale velike, majhne, smešne, prijazne, navihane in leteče maske. Ta dan smo si rezervirali za pustne norčije. Bilo je prav imenitno, veselo, plesno, predvsem pa glasno. Prav tako smo v tem mesecu dan namenili našim mamam. Takrat smo se skupine otrok predstavile z glasbenimi in dramatizacijskimi točkami, kot presenečenje pa predstavili zborček vrtca Cirkulane. Ob koncu našega programa smo bili deležni velikega aplavza, našim mamam pa v dar poklonili unikatno darilo.

Meseca aprila so se otroci iz starejše skupine udeležili spomladanskega kroša v Cirkulanah in v Ptuj. Da je za zaslužen medaljo potrebno vložiti kar nekaj truda, smo se prepričali kar sami, zato že danes pridno nabiramo moči za vse nadaljnje tekaške poti.

Junija nas je sonček že pošteno ogreval, zato smo spomladanski kros izvedli tudi v našem vrtcu. Tokrat smo se športnega druženja udeležile vse skupine otrok. Najprej je sledilo skupinsko ogrevanje in razgibavanje, potem pa smo startno linijo zasedli vsi, od najmlajših do najstarejših. Naš športni dan je potekal v dobrem vzdušju, popoldanski počitek pa je minil prehitro.

Nekako se meseca julija počasi pričnemo poslavljati, ali od Mini-maturantov ali samo za čas dopustov, zato smo se še zadnjič v tem šolskem letu odpravili na velik pohod. Že navsezgodaj zjutraj smo v vrtec prihajali nasmejani, z velikimi nahrbtniki in v športni opremi. Ko smo se zajtrka pošteno najedli, smo pogumno zakorakali na pot. Naša pot je potekala do Pristave, se skozi travnik in gozd vzpenjala do Paradiža, potem se, po težko pričakovani malici, nadaljevala po klancu navzdol mimo ribnika do Medribnika in se zaključila v Cirkulanah, kjer smo pridno legli k zasluženemu počitku.

Naše leto druženja je z nekaterimi otroki delno zaključeno. Zagotovo z njimi nismo še rekli zadnje besede. Medse smo sprejeli že nekaj novih in nekaj se nam jih bo v času poletnih dogodivščin še pridružilo. Krog našega prijateljstva se vedno širi in prav je tako. Preden pa vsi nekako zakorakamo na oddih, pogledjmo še malo nazaj,... Pomislimo kaj vse smo doživeli, kaj sprejeli, se naučili in kaj obogatili... Leto je vsekakor bilo uspešno, razgibano in nasmevano. Pa naj bo takšno leto tudi v prihodnje. V prihodnjih dneh pa vsekakor ne pozabimo na otroško razigranost, radovednost, na prisrčen nasmeh ob manjšem spodrsaljaju in pogumen obisk v naši majhni hiški.

Besedilo in foto: kolektiv vrtca Cirkulane

POROČILO O IZVEDENIH DEJAVNOSTIH V ŠOLSLEM LETU 2010/2011 VRTEC ZAVRČ

SODELOVANJE S STARŠI

V začetku šolskega leta smo imeli roditeljski sestanek na katerem smo staršem predstavili LDN in jih seznanili z delom v tekočem šolskem letu.

Organizirali smo tudi kostanjev piknik in dve delavnici: božično-novoletno in pustno. Na pustni delavnici smo si izdelali kostume in sodelovali na tradicionalni povorki v Cirkulanah, skupaj s šolo.

Nastopali smo ob dnevu šole in ob materinskem dnevu. Udeležili smo se tudi božično-novoletnega koncerta, kjer smo nastopili z glasbeno-plesno točko. Ob koncu šolskega leta smo imeli zaključno prireditev, kjer smo se poslovili od minimaturantov in staršem smo predstavili celoletni projekt: »V ustih zobek se blešči.«

SODELOVANJE Z OKOLJEM

Skozi vse leto nas je obiskovala medicinska sestra Helena Seidl s področja zobne preventive iz ZD Ptuj. Letos smo tej temi dali še večji poudarek, saj smo z njeno pomočjo izvedli celoletni projekt.

Na začetku šolskega leta nas je obiskal policist in nam povedal nekaj besed o prometni varnosti.

V mesecu požarne varnosti smo sodelovali v evakuaciji iz šole, ki so jo organizirali člani PGD Zavrč.

Ogledali smo si prostore gasilskega doma Zavrč, se seznanili z njihovim delom, ter spoznali njihovo opremo.

Ogledali smo si tudi zobozdravstveni dom v Zavrču in se seznanili z delom zobozdravnice. Letos smo se prvič udeležili medobčinskega in mednarodnega krosa na Ptuju, ki sta ga organizirala Športna zveza Slovenije in vrtec Ptuj. Udeleževali smo se tudi prireditev v okviru šole; raznih lutkovnih igrice, ki so nam jih zaigrali učenci OŠ in zunanje lutkovne skupine. Sodelovali smo tudi v čistilni akciji, ki jo je organizirala občina Zavrč, v okviru Skrb za čisto okolje. Svoje delo smo na kratko predstavili tudi širši javnosti z objavo člankov v lokalnem časopisu Dober den. Članek o projektu »V ustih zobek se blešči« smo objavili tudi v časopisu Štajerski tednik.

ZAČELO SE JE...

Pisalo se je leto 2010, prvi september – prvi šolski dan!

Še vedno v počitniškem vzdušju, vendar že tudi željni srečanja s sošolci in novim podvigom naproti, smo se zbrali na dvorišču pred šolo, kjer so nas pričakali naši učitelji z g. ravnateljico. Po kratkem uvodnem nagovoru ravnateljice, smo z razredniki odšli v razrede. Z obujanjem spominov na pretekle dni, smo si popestrili prve minute, potem pa se posvetili novemu šolskemu letu. Razredniki so nam razdelili urnike, nas seznanili s pravili šolskega reda in še z veliko drugimi stvarmi, ki nas čakajo v prihajajočem šolskem letu.

Prav poseben dan je bil pa za naše prvošolčke. Prvi šolski dan, ko postaneš pravi učenec ni kar tako. Pogumno in z radovednimi očkami so stopili čez šolski prag.

Pričakala jih je lepo urejena učilnica z njihovo učiteljico in vzgojiteljico. V košaricah so pridno sedeli Švigazajčki in težko čakali svoje nove prijatelje. V dveh urah druženja, so se učenci spoznali, poslušali zgodbico, barvali in se pogovarjali z gospodom policistom. Z rumenimi rutami okrog vratu, rumeno čepico na glavi in Švigazajčkom v rokah, so se v spremstvu vzgojiteljice sprehodili po šoli, si jo ogledali, posladkali s sladoledom v jedilnici, poklepetali s kuharicami in že tudi pogumno zapeli. Med tem časom, je imela razredničarka krajši sestanek s starši.

Vanja in Ana

ŠOLSKA SKUPNOST

V začetku septembra je vsak razred izbral predsednika oziroma predstavnika, ki zastopa njihov razred. Občasno se le-ti zberejo na sestanku in informacije, ki jih tam dobijo, posredujejo svojemu razredu. Izbere se predsednik šolske skupnosti, ki je predsednik cele šole. To leto je bila za opravljanje tega dela izbrana osmošolka Špela Maicen. Na prvem sestanku smo se pogovarjali o dejavnostih v tednu otroka, o delu v šolskem letu 2010/2011, o vplivanju medijev na razvoj mladostnika in o raznih akcijah, ki se bodo to leto odvijale na šoli. Predsednik 5.a razreda je izdelal škatlo za odpadne baterije. Prav tako kot lani, pa zbiramo plastične zamaške. Letos jih zbiramo za petletno deklico Mio, ki je iz neznanega razloga oslepela. Tako kot vsako leto, smo v šolsko skupnost sprejeli prvošolčke. Letos prvič na prav poseben način. Devetošolci so postali njihovi veliki prijatelji. Obljubili so, da jih bodo čuvali, jim svetovali in pomagali, da bodo prvo leto v šoli čim lepše preživel.

Ob zaključku šolskega leta, 15. junija 2011, so se veliki prijatelji poslovili od malih prijateljev. Bilo je zelo veselo na zaključni prireditvi, kjer so skupaj zaplesali račke in si izmenjali majhne pozornosti.

Ana in Vanja

EVAKUACIJA

Oglasil se je alarm, seveda lažni. Počasi smo odšli v garderobo ter umirjeno zapustili šolsko stavbo. Zbrali smo se na šolskem igrišču, kjer nas je čakal gasilec Ivan Tetičkovič. Pokazal nam je gasilne aparate in nam povedal kako delujejo. Nato je gasilne aparate aktiviral in

dovolil, da jih preizkusimo. Otroci, predvsem učenci prve triade so se postavili v dolgo vrsto in jih drug za drugim preizkusili. Iz aparatov se je kadil moder prah, ki je pustil dolgotrajne madeže na travi. Po končanem preizkušanju in dodatnih pojasnilih, smo se mirno vrnili v razrede in nadaljevali s svojim delom.

Vanja in Ana

TEHNIŠKI DAN

Leto je naokrog, približujejo se prazniki, izložbe se že praznično odevajo. Čas je, da tudi mi poskrbimo za naše prostore, jih zimsko-praznično polepšamo in se zraven kaj naučimo. Da bomo izpolnjevali cilje ZDRAVE ŠOLE, bomo letos izdelovali izdelke iz odpadne embalaže in naravnega materiala. Material bomo zbirali v šolski kuhinji, nekaj ga prinesejo tudi učenci. Tako smo se pripravili na tehniški dan, ki smo ga izvedli 29.11.2010 na obeh lokacijah šole. Učenci smo izdelovali izdelke za dekoracijo šolskih prostorov in oken, izdelovali smo vizitke in različne drobne izdelke.

- Učenci prve triade so izdelovali pujske za srečo, ki so jih naredili iz tulcev toaletnega papirja in škatel od jajc. Izdelali so tudi zelo zanimive voščilnice, za katere so potrebovali čist jogurtov pokrovček, na katerega so s svinčnikom risali različne ornamente.
- V 4. in 5. razredu, so izdelovali pikapolonice iz škatel od jajčk in zvončke iz slanega testa in jogurtovih lončkov. Krasili so našo novoletno jelko.

- Učenci 6. in 8. razreda so izdelovali pravljичne snežinke. Ustvarili so jih barvnih jogurtovih lončkov, stiropornih kroglic in volne.
- Učenci 7.a razreda so izdelovalo aranžmaje iz naravnih materialov, s katerimi so praznično okrasili mize v jedilnici in v razredih.
- Učenci 9.a razreda so izdelovali voščilnice in škatlice za shranjevanje različnih drobnih predmetov.

Pri delu smo se veliko naučili, ustvarjali in se tudi zabavali. Iz vsakega razreda smo izbrali nekaj izdelkov, ki smo jih ponujali na tržnici v središču Cirkulan ob Barbarnem.

Vanja in Ana

ŠPORTNI DAN

Bil je lep, hladen, zimski dan, 25.1.2011. Bil je dan za smučanje, bordanje in pohod po Mistrovi poti. Zjutraj smo si razdelili malico, se razdelili v skupine in odšli vsak svojo pot. Borderji in smučarji so se z avtobusom odpeljali okoli devete ure, pohodniki pa smo krenili ob 8.30 uri. Hodili smo približno eno uro. V Gradiščah smo se ustavili, pojedli vsak svojo malico in popili topel čaj. Bilo je prijetno, čeprav je zeblo in so nas bolele noge.

Ana in Vanja

SOBOTNA ŠOLA

Prvo soboto v februarju smo se nekateri učenci udeležili sobotne šole. Lahko smo izbirali med orientacijskim pohodom in izdelovanjem punčk iz cunj. Učenci, ki so se odločili za pohod, so imeli najprej teorijo, šele potem so se odpravili na zanimivo pot v naravo. Učenci, ki smo izbrali izdelovanje punčke iz cunj pa smo se po kratkem uvodu in predstavitvi postopka izdelave, takoj lotili dela. Najprej smo model napolnili s polnilom, nato smo izvezli obraz, naredili obleke in jim dodali še laske iz volne. Na koncu smo naše punčke predstavili še

učencem in našim staršem. Ob zaključku smo si vsi udeleženci sobotne šole in starši, ogledali lutkovno predstavo z naslovom Čudežno pletivo. Pripravile in zaigrale so nam jo učenke iz lutkovne skupine ROŽICE iz Zavrča pod vodstvom socialne delavke.

Bilo je poučno in zabavno.

Ana in Vanja

SOBOTNA ŠOLA V ZAVRČU

Bila je sobota, petega februarja. In čeprav smo se sami odločili, da gremo v soboto v šolo, smo se še vsi zaspani in nekoliko nejevoljni zbrali v učilnici matematike. Tam so nas že pričakovali učitelji, ki so vodili različne delavnice. Za začetek smo si ogledali lutkovno predstavo, ki jo je zaigrala lutkovna skupina Rožice. Za sprostitev in ogrevanje smo skupaj zapeli in zaplesali tudi pesem.

Nato smo se razdelili v skupine, v katerih so potekale različne delavnice. V prvi delavnici smo si lahko naredili svojo **punčko iz cunj**, v drugi delavnici pa smo lahko ustvarjali **glasbo z vodo**, kar je bilo enostavno odlično.

V delavnici glasba z vodo nas je bilo kar sedem z dvema učiteljema, Sandijem Šijancem in Dejanom Ostroškom na čelu, ki sta vodila delavnico. Preden pa smo začeli praktično ustvarjati, smo obnovili teoretično znanje (C-dur lestvico, akorde ...). Kasneje pri praktičnem delu smo uporabili kozarce in steklenice. V kozarce smo nalivali različne količine vode ter s prsti drgnili ob rob kozarca. Pri tem so se slišali različni zvoki. Kasneje smo enako naredili pri steklenicah, ker pa tukaj s prsti nismo mogli drgniti, smo vzeli kar palčke in tolkli po njih. Tudi pri steklenicah so se slišali zvoki različnih višin.

Delavnica glasba z vodo je bila zelo zanimiva.

Potem je sledila malica s sendviči in sadjem. Njami! Po kratkem počitku smo se vrnili v delavnice.

Steklenice različnih višin smo zdaj uglasbili po C-dur lestvici in zraven uglasbili tudi akorde. Naučili smo se zaigrati dve pesmici, ki smo jih kasneje predstavili učencem v prvi delavnici. Mislim, da smo jih kar presenetili. Potem je sledilo fotografiranje in na koncu še poslavljanje. V sobotni šoli je bilo odlično in upam, da bo organizirana še večkrat. Tistim, ki se je niso udeležili, pa je lahko žal, saj smo se naučili veliko novega in spoznali učitelje v malo drugačni luči.

Domen Kotolenko, 9. b

Tudi lutke so izgledale tako resnične, da so skoraj oživele.

NA IZLETU

V ponedeljek, 23.5.2011 smo odšli na izlet v Olimje. Vozili smo se z avtobusom. Ko smo prispeli v Olimje, smo si najprej ogledali muzej stare kmečke opreme. Po ogledu smo pojedli malico, nato pa se odpeljali v Deželo pravljic. Tam smo videli veliko različnih pravljичnih junakov: čarovnice, Janka in Metko, Sneguljčico, Trnuljčico, Kekca, Bedanca, Pehto, Laž in njenega ženina ter mnogo drugih. Potem smo se peš odpravili v Čokoladnico, kjer smo

poskusili in si kupili različno ročno izdelano čokolado. Z avtobusom smo se odpeljali do kmetije, kjer gojijo jelene. Tam smo imeli tudi kosilo. Po kosilu smo se lahko igrali in hranili jelene. Pozno popoldne smo se odpravili proti domu. V Slovenski Bistrici smo se ustavili in obiskali trgovino, kjer smo si kupili različne predmete, največ pa igrač. Potem smo se odpeljali proti domu, kjer so nas že čakali starši. Na izletu smo se imeli zelo lepo.

Nino Kokol, 3.a

NAŠ KRAJ

Naš kraj se imenuje Cirkulane. Tukaj imamo malo hiš in veliko lepih in velikih gozdov ter nekaj vinogradov. V našem kraju imamo cerkev, šolo, vrtec, pošto, zdravstveni in gasilski dom, trgovino in gostilno. V našem kraju so tudi manjše kmetije. Imamo reko Dravo in grad Borl. Naš kraj mi je zelo všeč, ker je tukaj veliko prostora in čist zrak. Imamo lepo šolo, v kateri se veliko naučimo.

Manuela Rihtarič, 3.a

MAI ZMAJ

Sem Mai zmaj,
po zraku letim,
se sladko smejim
in kar naprej hitim.
Mai Mlinarič, 3.a

NAŠ KUŽA

Naš kuža laja,
ko ne aja.
Rad veliko je,
čeprav ne sme.

Pri sosedu se potepa,
ko je moker,
rad se stepa.
Imamo ga radi,
vsi okrog njega smo nasmejani.
Segal Levanič, 3.a

MUCA

Muca se jezi,
ker miške ne ulovi.
Vse dni na preži stoji,
kuža se ji smeji.
Muca reče: Čakaj, ti!
Kuža pa prestrašen zbeži.
Iva Petrovič, 3.a

JESEN

Listje na drevesih že rumeni,
jeseni k nam se mudi.
Zunaj dež pada,
jaz pa igrala bi se rada.
Sonček hitro zaide,
po hladni noči mrzlo jutro pride.
Eva Cafuta, 3.a

DEŽ

Če je oblačno,
doma je žalostno in mračno.
Ko močno dežuje,
plaz lahko nam hišo zasuje.
Kadar pa sneži,
se meni zvečer spat ne mudi.
Andreja Štumberger, 3.a

JAZ SEM KONJ

Jaz sem konj,
ti pa ne.
Ti me jahaš,
jaz pa tebe ne.
Jaz v galop drvim,
ti pa ne.
Jaz sem hiter,
ti pa ne.
Jaz sem važič,
ti pa ne.

Le kaj ti bi dal,
da lahko bil bi konj
in bi na glas kopitljal.
Karolina Majhen, 3.a

JAZ SEM MUCA

Jaz sem muca,
ti pa ne.
Jaz mijavkam,
ti pa ne.
Jaz ti nagajam,
ti pa meni ne.

Ti me vlečeš za rep,
jaz pa tebe ne.
Mleko radi pijeva obe.
Zala Bedrač, 3.a

ČISTKO, ZDRAVKO IN ZOBEK

Čistko in Zdravko sta zobka in sta velika prijatelja. Vsako jutro in vsak večer se pridno in natančno umivata. Sta lepa in zdrava zobka.

Nekega jutra sta srečala nesrečnega Zobka. Povedal jima je, da ga nihče ne mara in da nima nobenih prijateljev. Rekla sta mu naj se redno umiva, da bo lep in bleščeč. Zobek ju je ubogal. Vsak dan je postajal lepši in vedno bolj bleščeč. Čistko in Zdravko sta postala njegova prijatelja. Tudi drugi zobki mu niso več nagajali. Bil je srečen in imel je veliko prijateljev.

Manuela Rihtarič, 3.a

OTROŠKA VARNOSTNA OLIMPIADA

14. aprila smo se učenci 4. a in 4. b razreda odpravili na 6. Otroško varnostno olimpijado, ki je potekala v Gorišnici. Tekmovalo je 16 ekip. Prva igra je bila met kocke in odgovarjanje na vprašanja, druga kolesarstvo, tretja sestavljanje logotipov, četrta pa gasilska. Bilo je zelo fajn. Na koncu smo si prislužili 6. mesto, na katerega smo bili vsi ponosni.

Viktorija Zadravec, 4. a

Predstavitve ekip – ponosno smo zastopali svojo šolo

ŠE O OTROŠKI VARNOSTNI OLIMPIADI

V četrtek, 14. 4. 2011 smo se učenci 4. b razreda OŠ Cirkulane-Zavrč, udeležili prve Otroške varnostne olimpijade na Štajerskem, ki se je odvijala na OŠ Gorišnica. Pokazati smo morali znanja iz samozaščite ter prometne in požarne varnosti. Tekmovalo je 16 ekip iz različnih šol. Naša šola je tekmovala s štirimi ekipami. Dosegli smo lepe rezultate in osvojili sedmo mesto. Zmagovalni ekipi se bosta 9. junija 2011 udeležili finalne prireditve v mariborski dvorani Tabor.

Namen tekmovanja je pridobitev praktičnih znanj s področja dela interventnih služb (policija, gasilci, reševalci), kjer otroci pridobijo tovrstna znanja s pomočjo zanimivih in razgibanih iger. Ideja je nastala po vzoru mariborskih osnovnih šol, kjer je Otroška varnostna olimpijada postala že tradicionalno tekmovanje med četrtšolci. Otroci na tak način med igro dobijo uporabno znanje.

Zahvaljujemo se Občini Zavrč, da nam je omogočila, da je naša ekipa bila prepoznavna po enotnih majčkah in pokrivalih.

Mentorica: Sergeja Perkovič

STRUNJAN – MOJA PRVA ŠOLA V NARAVI

V ponedeljek, 6. 6. 2011, smo se ob 8.15 odpeljali iz Cirkulan proti Strunjanu.

Pot do Strunjana se mi je zdela zelo dolga, vendar zanimiva. Ko smo prispeli do Strunjana, smo si skozi okna avtobusa ogledali soline, nato pa se odpeljali do apartmajev. Sobo sem si delil s Timijem in Žanom. Našo sobo smo poimenovali Morski psi.

Po namestitvi v sobah smo odšli na bazen in z veseljem zaplaval. Po plavanju smo odšli na večerjo in spat. Zelo zanimivo je bilo, ko smo se vozili z ladjo in opazovali morskno dno ter mesto Piran. Veliko časa smo preživeli ob morju, kjer smo veliko plavali in lovili rakce. Pa je prišel petek, ko je bilo na vrsti testiranje v plavanju. Vsi smo se trudili po svojih najboljših močeh in dosegali dobre rezultate. Po plavanju je bilo na vrsti okusno kosilo. In že nas je zunaj čakal avtobus, ki je našo prtljago in nas odpeljal domov. Pot nazaj mi je hitro minila. Najbolj sem se razveselil mamice, ki me je že nestrpno čakala. V šoli v naravi mi je bilo všeč, saj so bili učitelji z nami zelo prijazni. Všeč mi je bilo tudi to, da sem pet dni preživel s svojimi sošolci.

Nejc Kralj, 4. a

SPREJEM MED MLADE ČLANE RDEČEGA KRIŽA

V ponedeljek, 20.6. 2011, nas je obiskala gospa Marija Šoba. Gospa Marija je predsednica Rdečega križa v Cirkulanah. Podelila nam je izkaznice in broške v obliki rdečega križa. Povedala nam je veliko novega. Tega še nismo vedeli. To je organizacija, ki obstaja že več kot sto let. Njena naloga je pomagati ljudem. Deluje po celem svetu. Tudi mi bomo pomagali pomoči potrebnim. Za konec smo še zapeli, zaigrali in zaplesali.

Igor Polajžer, 2.a

PASAVČEK

V drugem razredu smo še bolj spoznali pasavčka. Izdelali smo dva plakata. Pisali smo uganke o pasavčku. Obiskal nas je policist. Ta nam je razložil vse o projektu Pasavček in o varnosti v cestnem prometu. V avtu moramo biti vedno pripeti in na to moramo opozarjati tudi druge, ki se vozijo v avtomobilu. Policist nas je spomnil, kako se pravilno prečka cesto. Barvali smo prometne pobarvanke. Izdelali pasavčke iz das mase in pasavčke kopitljačke. Naredili smo razstavo o pasavčku. Na razstavo smo povabili tudi starše. Veliko smo se naučili o prometu.

Jure Bezjak, 2.a

V NAŠO DEŽELO JE PRIŠLA POMLAD. POMLADI SE VESELIM ZATO, KER:

- cvetijo zvončki, trobentice, vijolice in narcise (Monika, Andreja),
- vse zeleni, zelenijo trate in gozdovi (Dunja),
- nas več ne zebe, ni si potrebno obuvati škornjev (Deja),

- se narava prebudi iz zimskega spanja in počitka (Igor),
- lahko barvamo jajčka in delamo pisanice (Jure),
- se lahko vozim s kolesom (Dominik),
- imamo športni dan- spomladanski kros (Tomi),
- imamo rollerski dan(Tamara),
- bom nesla v cerkev košarico z velikonočnimi dobrotami (Anja),
- nas obišče velikonočni zajček in nam prinese darila (Niko),
- se zunaj lahko igram s svojo muco Piko (Marina),
- je takrat materinski dan in lahko na proslavi nastopam (Nejc),
- lahko igramo nogomet na travi (Žan, Mitja).

Svoja razmišljanja so zapisali učenci 2.a

ŠAHOVSKI KROŽEK V CIRKULANAH

Na naši šoli že vrsto let deluje šahovski krožek. Tako se je v njem zvrstilo že mnogo generacij mladih šahistov in šahistk. Osnovni namen krožka je, da se mladi seznanijo s to kraljevsko igro in se naučijo osnovnih šahovskih znanj. Želimo tudi, da otroci ta znanja prenesejo v svoje domače okolje - v svoje družine. V naših krajih šah nima ravno dolge tradicije, zato pa je toliko bolj pomembno, da se razvija v zadnjih letih.

V letošnjem šolskem letu šahovski krožek obiskuje 24 učencev. Pridno treniramo in si nabiramo novih šahovskih znanj. Strokovno pomoč nam tudi letos nudi naš večletni zunanji sodelavec g. Martin Majcenovič, ki pomaga nadgraditi osnovno šahovsko znanje. Delo v krožku je zelo pestro, od prvih srečanj s šahovskimi figurami, do iskanja najboljših potez in šahovskih kombinacij. V zimskem času smo se udeležili področnega tekmovanja v šahu

posamezno, ki je potekalo na OŠ Gustava Šiliha v Laporju. Na tem tekmovanju sta se izredno izkazali mlajši šahistki Mateja Golc in Zala Horvat. Mateja je postala področna prvakinja, Zala pa je osvojila 2. mesto. Tudi mlajši dečki so dosegli vidne uvrstitve. V mesecu februarju pa smo se še udeležili področnega tekmovanja ekipno, ki je potekalo na OŠ Hajdina. Tam pa so mlajši dečki odlično opravili s svojo konkurenco. Med 9 ekipami so si z veliko prednostjo priigrali naslov področnih prvakov. V ekipi so igrali: Tadej Gomilšek, Blaž Belšak, Jan Težak in Jure Zavec. Prav tako so se potrudile mlajše deklice, ki so zasedle tretje mesto. Za mlajše deklice so nastopile: Mateja Golc, Eva Cafuta, Andreja Štumberger in Zala Horvat.

Vsem šahistkam in šahistom za uspehe iskreno čestitamo.

Mentorica: Dragica Kolednik

OŠ Hajdina- ekipa mlajših deklic, ekipa mlajših dečkov

KO ZADIŠI V ŠOLI PO KRUHU

V petek smo pri uri slovenščine obravnavali pesem, ki govori o kruhu. Zato smo ta dan tudi mi poskusili speči vsak svoj kruh in se ob tem tudi kaj novega naučili. Učiteljica nam je že prej naročila, da ta dan prinesemo v šolo predpasnik, skledo, gladko moko in kvas. Najprej smo zamesili testo z mlačno vodo, dodali pa smo še sol. Nekateri so v testo zamešali še semena. Dobro smo premesili, nato pa dali počivat na toplo mesto-radiator. Ko je testo lepo naraslo, smo oblikovali po želji naš kruh, npr. pleteno, rogljiček, kolač... Nato smo šli v kuhinjo, kjer nam je kuharica že pripravila pečico in dali naš kruh, da se speče. Ob koncu pouka je po šoli že prijetno dišalo. Vsak kruh je bil lep in tudi okusen.

Nina Gorenjak, 5.a

ZA SVOJE ZDRAVJE SKRBIM TAKO, DA...

Udeležujem se pohodov. Natalija

Ko je zunaj mrzlo se oblečem, pospravljam si sobo in si umivam zobe. Alen

Tako, da si umivam zobe, telo, jem zdravo hrano. Denys

Jem zdravo hrano in čistim okolje. Patricija Erjavec

V koš mečem smeti. Severina

Da pobrišem prah in skrbim za čistočo. Martina

Umivam se redno, ukvarjam se s športom in pospravim sobo. Patricija Letonja
Več se gibljem in zdravo jem. Nuša
Sem dosti v naravi in čistem okolju. Patricija Petrovič
Se redno umivam, tudi zobe in se dosti gibam na svežem zraku. Kristjan Majcenovič
Pospravim svojo sobo, ne onesnažujem okolja. Anamarija
Se gibam, umivam in sesam prah. Jure
Dosti se gibljem in jem zdravo hrano. Nina
Vedno za seboj pospravim, pred jedjo si umijem roke in imam jutranjo rekreacijo. Tadej
Skrbim za svojo sobo, ne mečem odpadkov. Urška
Redno se umivam in preoblačim, dosti tudi telovadim. Kristijan Hrženjak
Jem zdravo hrano, redno si umijem roke pred jedjo, da ne zbolim. Kristina
Gibam se na svežem zraku, zdravo jem, redno se tuširam. Patrik
Ne onesnažujem okolja, se rekreiram in umivam. Blaž
Skrbim za zobno higieno, tudi rekreacijo, včasih si posesam sobo. Aljaž
Učenci 5.a razreda

DOŽIVLJAJI V ZIMSKI ŠOLI V NARAVI

V nedeljo zvečer sem bila že zelo nestrpna, saj nas je zjutraj čakala pot proti Bohinju. Budilka me je zbudila ob šesti uri in odpravili smo se proti šoli, kjer so že čakali sošolci in sošolke, s katerimi bomo skupaj preživeli teden v zimski šoli v naravi v Bohinju. Po poti smo imeli postanek, kjer smo pomalicali in okrog dvanajste ure smo prispeli v dom Bohinj. Preoblekli in preobuli smo se v smučarsko opremo ter se odpravili proti gondoli. Ta je bila za nas posebno doživetje, ker smo se nekateri z gondolo peljali prvič. Na Voglu smo preizkusili svoje smučarsko znanje ter se razdelili v skupine. Nato smo se malo smučali in kepali. Odšli smo proti domu, tam smo se razdelili po sobah in si pospravili svoje stvari v omare. Sledila je večerja, nato pa predavanje o varnosti na smučišču. Nato smo šli spat, ker nas je zjutraj čakal nov in zanimiv dan. Vsak dan je potekal enako, bujenje, zajtrk, pospravljanje sobe, nato odhod na smučišče, kosilo in razne popoldanske aktivnosti, večerja in večerna animacija. Tako smo se v torek preizkusili v lokostrelstvu, bilo je zelo zanimivo, saj tega še nismo počeli. Prav tako mi je bilo všeč, ko smo si ogledali in tudi prijeli kačo vrste ameriški gož, ki pa ni nevarna. Veliko zanimivih stvari nam je o kači povedala naša učiteljica smučanja Marija. Vsi, ki smo želeli smo jo lahko tudi prijeli. Na otip je bila mrzla. V sredo smo se šli s kanujem vozit po bohinjskem jezeru, izvedeli smo marsikaj zanimivega, med drugim da je jezero ledeniško, zelo čisto in polno rib. Napotili smo se tudi do slapa Savice, prehoditi smo

morali skoraj 550 stopnic. Potem smo se lahko ob jezeru še malo poigrali, pri tem sem po nesreči padla in bila sem mokra do kolen. Po večerji smo se šli kopat v Vodni park Bohinj. Tam smo se zabavali, vozili po toboganu in plezalni steni. V četrtek smo imeli predstavo Pokaži kaj znaš. Deklice smo predstavile ples na pesem Shalala, ki jo izvaja skupina Vengaboys. Nato smo pa se še preizkusili v žonglerskih sposobnostih, vožnji z monociklom, miselnih trikih... Zadnji dan smučanja smo imeli na smučišču tekmovanje v smučanju. Vsi smo se zelo potrudili in za uspeh dobili tudi priznanje. Po smučanju smo se odpravili v dom, pospravili svoje stvari v kovčke, pojedli kosilo in se veseli in zadovoljni napotili proti domu. Starši so nas že nestrpno pričakovali, mi pa njih. Šola v naravi je bila zabavna, predvsem pa poučna. Veselimo se še naslednjih izletov in druženja s prijatelji.

Nina Gorenjak in Nuša Meznarič, 5.a

ŠOLA V NARAVI-VOJSKO

Ponedeljek, 21.3.20011, je bil dan, ko smo se učenci OŠ Cirkulane-Zavrč odpravili v šolo v naravi v Vojsko nad Idrijo. Odpravili smo se okrog 8. ure. Ko smo prispeli, smo se razdelili v skupine in odšli na kosilo. Potem smo imeli predavanje o orientaciji in lokostrelstvu. Zvečer pa smo imeli nočni sprehod in pa klekljanje, nato pa je napočil nočni počitek. Naslednji dan pa smo zgodaj vstali in odšli na jutranjo telovadbo. Po jutranji telovadbi pa smo imeli dolg

pohod do Partizanske tiskarne Slovenija. Hodili smo kar 6 km. Ko pa smo prišli nazaj, pa smo izvedeli nekaj o vremenu in vremenskih pojavih. Zvečer, po večerji, pa je sledila igra, imenovana telovadba za možgane. Igre so bile zabavne, a smo žal že zgodaj morali k nočnemu počitku. V sredo smo za kosilo imeli najboljšo hrano, saj smo si sami naredili idrijske žlikrofe. Po odličnem kosilu pa smo se odpravili po gozdni učni poti in nato v Snežno jamo. V sredo zvečer so bile na urniku štafetne igre, zato smo bili vsi zelo športno razpoloženi, nato pa je spet sledil nočni počitek. Na četrtekovo jutro pa se nam ni bilo težko zbuditi, saj smo vedeli, da pride eden najbolj razburljivih dni v šoli v naravi. Že navsezgodaj zjutraj smo imeli orientacijski tek. Sledilo je spoznavanje živali in pa plezanje. Le še ena tema nas je ločila do najdaljšega večera, in to je bila tema onesnaževanje zraka. In najlepši večer se je zaključil s socialnimi igrami in plesom. Plesali smo kar do polnoči in nato odšli spat. Naslednje jutro pa smo namesto telovadbe pripravili kovčke in se nato sestali v jedilnici. Po sestanku pa smo obiskali še muzej v Idriji, v katerem smo si ogledali nekaj o klekljanju in čipkah in pa o živem srebru. Zadnji ogled v Idriji pa je bilo Divje jezero. To je danes nadvse zanimiva turistična točka. Divje jezero je zavarovano kot naravni spomenik, dandanes pa je naravni muzej. Zanimivo je, da je jezero tudi kraški izvir.

Polni lepih vtisov smo se pozno popoldne vrnil domov.

Nives Kokol in Bojana Pajnkiher, 7. a

HVALNICA POMLADI

Drevesa zacvetela so,
belo, blede, rožnato.
Ptički zdaj lepo pojo,
Pomlad oznanjajo
Travnik v soncu kopa se,
Zvončki in vijolice,
se v vetru zibajo
trobentice pozdravljajo.
Vrt je pisan in bogat,
rumen, zelen je kot zaklad.
Oh končno spet je tu pomlad,
ki vsak ima jo rad.
Vanja Anžel in Ana Petrovič, 7.a

SPREJEM UČENCEV V ŠOLSKO SKUPNOST

V torek, 5.10.2010, se je v okviru prireditev ob TEDNU OTROKA v OŠ Cirkulane-Zavrč v Cirkulanah odvil pomemben dogodek: sprejem učencev prvošolcev v ŠOLSKO SKUPNOST. Ob pestrem kulturnem programu, ki so ga pripravili učenci šole pod vodstvom svojih mentorjev in mentorice šolske skupnosti, so učenci prvošolci izrekli svečano zaobljubo in prejeli priznanja ob vključitvi v skupnost učencev šole.

Dogodek je potekal zelo slovesno, saj so učencem prvošolcem pomagali novi prijatelji, učenci iz devetega razreda, ki so z njimi na prireditvi tudi zaplesali in pomemben dan zaključili ob prijetnem druženju in sladkanju s torto.

Vzgojiteljica: Silva Meznarič in učiteljica: Marjana Duh

MOJA MAMA SE SMEJI IN VESELI:

- ko se igramo (Primož),
- ko sem pridna (Katarina),
- ko pridem iz šole (Marsel),
- ko ji pomagam kuhati (Aljaž),
- ko jo objamem (Lea),
- ko ji narišem lepo risbico (Žan),
- ko ji nastopam (Nuša),
- ko ima rojstni dan in ji voščim (Gloria),
- ko ji narišem risbico s srčkom (Lara),
- ko ji dam kaj za valentinovo (Anže),
- ko mami zjutraj prvi poljub dobi, se ji jutro zaiskri (Rebeka),
- ko se skupaj zabavava (Kaja B.),
- ko smo vsi skupaj doma (Kaja S.),
- ko sem priden (Gašper, Leon, Alen R. Alen M.),
- ko ji prinesem šopek rožic s travnika (Karin).

Misli učencev 1.a razreda

Naslikali učenci 1.a razreda.

Tudi v tem šolskem letu (2010/ 2011) smo v okviru Zdrave šole delali na temo Odnos.si. Odločili smo se, da bomo dali večji poudarek na ločeno zbiranje odpadkov, zato smo letošnji projekt naslovili **Pri nas pišemo »Narava« z veliko začetnico.**

Izvedli smo naravoslovni dan, kjer smo na temo ekologije izvajali več podprojektov po razredih. Učenci so razmišljali o biovrtnarjenju, izdelovali zloženke s katerimi so ozaveščali širšo javnost na eko stojnici na Pohodu prijateljstva, izdelovali so izdelke iz odpadne embalaže, izdelali so tudi pobarvanko na temo ločenega zbiranja odpadkov. Nekateri so se ukvarjali z izdelavo piktogramov, ki bi nas opozarjali na manjšo uporabo vode.

Veseli smo, da smo na šoli uredili EKO koticke za ločeno zbiranje. Zbrali smo veliko zamaškov za slepo deklico Mijo, nadaljevali pa z akcijo zbiranja zamaškov za Gala. Zbralo se je tudi nekaj baterij, ki jih bomo predali podjetju Interseroh ter tako pomagali prihraniti nekaj energije za proizvodnjo nove baterije. Z nepravilno odloženimi baterijami v okolje, pa lahko težke kovine v njih, negativno vplivajo na zdravje ljudi in okolja. Šolo smo opremili z ustreznimi koši za ločeno zbiranje odpadkov ter uredili ekološki otok pred šolo.

Posebej ponosni pa smo na akcijo **Star papir za novo upanje**, ko smo skupaj z društvom ekologov in podjetjem Dinos zbirali star papir. V akciji smo zmagali, saj smo najbolj

argumentirali, kdo v naši občini najbolj potrebuje denar od zbranega papirja. Akcijo smo izvedli v okviru šolske skupnosti. Društvo ekologov pa je učence nagradilo s koncertom skupine Čuki. S koncertom smo si popestrili zadnji šolski dan.

Predstavljam vam nekaj utrinkov letošnjega projekta:

Pri nas pišemo »Narava« z veliko začetnico.

Iz škatle za čevlje lahko naredim majhno lepo hiško. Ko bom velika, bom mogoče...

Samo še vagonček pobarvam, dodam kolesa ter lokomotivo, pa bo to skoraj čisto pravi vlak.

Tudi reklame lahko nadomestijo dragi ovojni papir. Škatle bodo dovolj velike za zbiranje zamaškov ali pa praznih tub od majoneze, paradižnikove mezge itd.«Če se jih nabere veliko, bomo naredili masko viteza ter se udeležili pustne povorke v Cirkulanah.» razmišlja Aleš.

Našemu druženju se je pridružila tudi botra Jesen. Uživali smo ob slastno pečenih kostanjih, ki smo jih dali v zavojčke iz reklam.

Mentorica tima Zdrave šole Cirkulane-Zavrč:

Darka Korošak Hazenmali

VOZILI SMO MAJHNE AVTOMOBILČKE

2. novembra 2010 je potekal na naši šoli v Zavrču preventivno-vzgojni trening vožnje z avtomobilčki za osnovnošolsko mladino. Učenci smo se zbrali v učilnici 4. b razreda, kjer je potekalo predavanje o pravilnem obnašanju udeležencev v cestnem prometu. Predavatelj Zmago je otrokom nazorno pokazal pravilno hojo po cesti in pri prečkanju cestišča. Otroci smo bili seznanjeni z odsevnimi telesi, ki jih je potrebno nositi v mraku in ponoči. V drugem delu naše dejavnosti smo se učenci zbrali na šolskem igrišču in se razdelili v skupine.

Vsaki skupini je učitelj pokazal, kako se uporabljata pedal za vožnjo naprej in zavora. Učenci vozniki smo se preizkusili v vožnji na poligonu, kjer smo morali upoštevati

cestnoprometne predpise. Po končani vožnji smo učenci dobili voziška dovoljenja z žigom Jumicar 1. stopnje. V imenu otrok se zahvaljujem Svetu za preventivo in vzgojo v cestnem prometu na občinski ravni, da so nam omogočili Jumicar vožnjo.

Ema Vuk, 5.b

OPRAVIL SEM KOLESARSKI IZPIT

Že na začetku šolskega leta nam je učiteljica povedala, da bomo v tem šolskem letu opravljali kolesarski izpit. Tega smo se vsi razveselili, a ni šlo vse tako gladko. Meni je v pisnem delu izpita uspelo komaj tretjič. Bolj zabavno je bilo v praktičnem delu. V šolo smo pripeljali vsak svoje kolo in hitro smo ugotovili, da niso vsa tehnično brezhibno opremljena. Hišnik Zvonko nam je naslednji dan namestil stvari, ki so manjkale. Prevoziti smo morali različne ovire. Vsi smo bili uspešni. Na izpitu smo imeli vsi oblečene odsevne brezrokavnike. Zdaj komaj čakam pomlad, da se sam odpeljem v trgovino po sladoled.

Aljaž Lozinšek, 5. B

VOJSKO - ŠOLA V NARAVI

V ponedeljek, 21. 3. 2011, smo se učenci 7. a in b razreda odpravili v šolo v naravi v Vojsko pri Idriji. Izpred šole v Zavrču smo krenili ob 8.00 v Cirkulane, potem pa proti Vojskemu. In tako se je začelo naše doživetje.

Do Vojskega smo se vozili približno tri ure. Ko smo prišli tja, smo šli najprej v jedilnico, kjer nas je vodja doma seznanila s hišnimi pravili, tam smo si razdelili tudi sobe in se z veliko radovednostjo vanje vselili, kajti tisti teden so se spremenile v naše drugo domovanje. Na Vojskem nam niso pustili kaj dosti prostega časa, saj smo že prvi dan imeli različne aktivnosti. 7. b se je odpravil po gozdni učni poti, 7. a pa se je spopadel z lokostrelstvom in orientacijo v gozdu. Aktivnosti so trajale vse do večerje, tako da smo že komaj čakali 18. uro in radovedno pogledovali proti kuhinji, od koder bo prišla večerja. Po večerji smo se odpravili še na večerni sprehod in že prvi dan vsi izmučeni hitro zaspali. Vsako jutro smo imeli jutranjo telovadbo, nato pa smo se okrepčali z obilnim zajtrkom. Namreč po zajtrku smo se odpravili na dolg pohod do Partizanske tiskarne. Po kosilu smo se ukvarjali z vremenom, opazovali smo vremenske pojave in razmišljali, s čim vse onesnažujemo zrak. Spoznali smo tudi, kaj je to klekljanje, prišla pa je tudi klekljarica iz Idrije in nam pokazala, kako se kleklja. Poskusili pa smo tudi mi. Naslednji dan, v sredo smo izdelovali idrijske žlikrofe, značilno jed za tisto območje. V četrtek smo še spoznavali živali. Prijeli smo ličinke hrošča mlakarja, paličnjake in nekatere glodalce.

Zadnji večer smo imeli ples v telovadnici, še prej pa smo se igrali različne igre, pri katerih smo se zelo zabavali in predvsem nasmejali. V petek, ko smo se že poslovili od Idrije. Smo si še ogledali Divje jezero. To je bila neprecenljiva izkušnja za nas in najboljša šola v naravi!

Iva Težak, 7. b

DRŽAVNA REVIJA PIKA POKA V ROGAŠKI SLATINI

Folkloristi se zelo veselimo nastopov in tako smo težko pričakali 7. maj. Ta dan je potekala državna revija Pika Poka v Rogaški Slatini. Že navsezgodaj smo se odpeljali iz Zavrča proti Rogaški Slatini. Bili smo na sporedu v jutranjem delu nastopov, šesti po vrsti. Po prihodu smo si odšli pogledat oder, nato pa v »slačilnico«, kjer smo se preoblekli in cel nastop še enkrat sproščeno ponovili. Ko pa se je začelo zares, smo malce živčni odšli na oder. Ob začetku našega nastopa je vsa živčnost izginila in teh sedem minut, kolikor je trajal nastop, smo na odru neizmerno uživali. Nastop smo uspešno izpeljali in se takoj posvetili manj živčnemu delu, zabavi in druženju. Odpravili smo se na kosilo, kjer smo bili zelo veseli lazanje in solate, saj smo bili že pošteno lačni.

Po kosilu so nam trije mladi Rogaščani razkazali Rogaško, predstavili njene znamenitosti, povedali legende in priporočili najboljšo slaščičarno v mestu. Sadne kupe in sladoledi so bili

božansko dobri. Nato smo se odpravili na Jelenov greben, kjer smo videli veliko košut in jelenov. Tudi tukaj smo postali zelo lačni in morali smo si privoščiti vroč, slastno zapečen krompirček. Ker hrane še vedno ni bilo dovolj za naše lačne trebuščke, smo odšli v čokoladnico. Čokolada je bila nebeško dobra. Kar ostali bi tam, a kaj ko je bil že čas za povratek v Zavrč. Na avtobusu smo si peli, se smejali, skratka uživali. Morali smo se ustaviti še v Qlandiji, kjer so najbolj lačni zaužili še pico. Z nami so bili ta dan zelo veseli učitelji, nad katerimi se res ne moremo pritoževati. Tega izleta ne bomo še dolgo pozabili, teden dni pozneje pa smo izvedeli, da smo osvojili zlato priznanje, kar nam zelo veliko pomeni in tudi naši mentorici, gospe Danici Zelenik.

Veronika Domjan, 9. b

OTROŠKI IN MLADINSKI PEVSKI ZBOR OŠ CIRKULANE-ZAVRČ

Otroški in mladinski pevski zbor OŠ Cirkulane-Zavrč je bil v šolskem letu 2010/2011 zelo aktiven. Nastopal je na vseh šolskih in občinskih prireditvah (Dan šole v Zavrču, dan šole in občinski praznik v Cirkulanah, občinski praznik v Zavrču, proslavi ob materinskem dnevu v Zavrču in Cirkulanah, sprejem učencev v šolsko skupnost na obeh lokacijah....) Posebej ponosni smo na izvedbo božično-novoletnega koncerta v lastni organizaciji in izvedbi, z naslovom: Glasba 60-tih in 70-tih let 20. stoletja. Na koncertu so nastopili tudi učitelji.

Otroški in mladinski zbor nastopata ločeno, vsak na svoji lokaciji, tudi otroški in mladinski posebej, pri določenih pesmih pa se je pokazalo za zelo učinkovito, ko sta nastopila otroški in mladinski zbor skupaj.

Udeležili smo se tudi območne revije otroških pevskih zborov (Pustite nam ta svet) v OŠ Markovci in območne revije mladinskih pevskih zborov (Glasbeni vrtljak) v OŠ Mladika Ptuj. Tu sta nastopila združena otroška pevska zbor z obeh lokacij in združena mladinska pevska zbor. Tako da se pokaže OŠ Cirkulane-Zavrč kot celota. Strokovna ocenjevalka Danica Pirečnik je dodelila dobre kritike za oba zbora, sploh če pogledamo s tega vidika, da je otroški pevski zbor imel samo eno skupno vajo obeh lokacij, mladinski pevski zbor pa dve. Še posebej je pohvalila združeni mladinski pevski zbor, ki sicer ni bil predlagan na regijsko tekmovanje, vendar zaseda po njenem mnenju 1. mesto med zbori, ki niso bili predlagani na regijska tekmovanja. Torej je tudi to dodaten motiv za naslednje šolsko leto, da za revijo opravimo kakšno skupno vajo več in se morda z malo sreče uvrstimo tudi naprej.

Vsem pevcem pevskih zborov OŠ Cirkulane-Zavrč gre tudi pohvala, da so celo leto pridno hodili na vaje in se skrbno udeleževali vseh prireditev. V zahvalo za njihov trud, smo za mladinski pevski zbor organizirali nagradni kino v Mariboru, kar pa naj bo tudi spodbuda za

naslednje šolsko leto in spodbuda za pevce otroškega pevskega zbora, da vztrajajo in si kot kasneje mladinci prislužijo nagrado.

Zborovodja: Aleksander Šijanec

ŽIVLJENJE

(dogaja se v sobi, popoldan)

Ana : Joj, le kaj naj počnem?? Pri slovenščini smo se morali naučiti pesem Življenje pesnika Nika Grafenauerja. Saj jo znam. Nekaj mi manjka, hm. Učiteljica mi je rekla, daj jo naj predstavim na drugačen način, ampak jaz ne vem, kako.

(Larisa prihiti v sobo)

Larisa: Kaj si se naučila pesmico? Pa, saj je ne znaš! Bolje bi bilo, da te sploh ne bi vprašala. Tako ali tako vem odgovor že v naprej. Ali ti jo lahko jaz recitiram?

Ana: Ja, pa jo znam, ha ha. Pa daj, da jo slišim.

Larisa: **Življenje tako živi,
da ga je zmerom manj.
Kot pesek med prsti polzi
dan na dan.**

Ana: Dovolj sem je slišala. Nekaj bi ti rada rekla, ampak za tvoje dobro. Pesmi ne moreš tako recitirati. Učiteljica je rekla, da jo moraš zaigrati, se pravi, da lahko nekaj dodaš: glasbo, plakat ali pa skeč. Ti pa si mislila, da se moraš zraven samo napravljati ...

Larisa : Joj, kako si tečna. Delaš se pametno, pa sploh nisi. Kako pa naj drugače zaigram??
Meni je tako všeč. Za tebe pa me ne zanima.

Ana: Kaka trma si!! Piflarka ena, ki sploh ne veš, kaj ti hočem dopovedati.

(začneta se prepirati ...)

(Vanesa kliče Ano)

Vanesa: Živjo, ali lahko z Barbaro prideva k vama? Midve bi radi, da bi se skupaj učile pesmico.

Ana: Živijo. Ja pridita, to bo super.

Barbara: Ali imata kakšen predlog, kako bi to pesmico predstavile? Kaj, če bi jo zarepale, a? Eh, ne, to ni za nas. Lahko bi vidve, Vanesa in Ana, zaigrali na klavir.

Vanesa: Ja, dobra ideja. Ana, kje imaš tiste note, kjer lahko igrava obe skupaj? Ali jih sploh še imaš?

Ana : Seveda, da jih imam. Larisa, prinesi jih .

Ana: **Življenje tako živi,
da ga je zmerom manj.
Kot pesek med prsti polzi
dan na dan.**

Barbara: **Življenje ne more živeti
tako, da stoji.
Najmanj, kar mora početi,
je to, da na nitki visi.**

Vanesa: **Življenje se včasih drži
veselo na smeh,
a včasih le težka taji
solze v očeh.**

Larisa : **Najlepše je, ko se razsipa
z žarom na vse strani
in vse do poslednjega hipa
z visokim plamenom gori.**

Barbara : Ej, ful dobre smo. Upam, da bo učiteljici v šoli všeč.

Vanesa : Ja, res smo zelo dobre. Včerej sem premišljevala, kako bi zgedel nastop in kaj bi še dodala, ampak kaj takšnega se nisem spomnila.

Barbara : O, joj, mama kliče ...

Vanesa: Mogoče je že doma in se sprašuje, kje sva in kaj delava. Oglasi se.

Barbara : Prosim? Ja mama, doma sva in se pridno učiva. Kdaj pa prideš domov ? Čez 15 minut. Okej, se vidimo. Midve sva doma in te pričakujeva.

Vanesa: Kaj mama res pride za 15 minut domov ?

Barbara: Mhm, res je.

Larisa: Bolje je, da se odpravita. Če mama pride prej od vaju, bosta si bogi.

Vanesa in Barbara : Prav imaš, bolje je, da se odpraviva. Adijo.

Ana in Larisa: Adijo, se vidimo jutri v šoli.

Ana Ropić, 8. B

KONČNA EKSKURZIJA 9. RAZREDOV NA GORENJSKO IN PRIMORSKO

Vsi smo že kar nekaj časa nestrpno čakali ta naš končni izlet, saj smo po programu sodeč sklepali, da se bomo imeli izvrstno, pa dva dni naj bi trajal.

In prišel je ta težko pričakovani dan, 19. maj, ko smo se ob 5.45 zbrali pred šolo v Zavrču. Nato smo se odpravili v Cirkulane po naše sosošolce, nato pa nas je čakala dolga pot z avtobusom do prvega postanka v Trojanah. Na avtobusu nam je bilo zelo lepo, ker smo se

družili s prijatelji. Med potjo do Trojan smo se ustavili še v Tepanju, kjer smo pobrali našega sorazrednika, učitelja Dejana Ostroška. Ko smo prišli do Trojan, smo bili žejni in si tam kupili kakšen sok ter pomalicali. V Trojanah smo stali približno 25 minut in nato nadaljevali pot na Gorenjsko. Preden smo prišli do hotela, smo odšli še na ogled igre o Soški fronti ter na rafting, kjer smo najbolj pogumni skakali v ledeno hladno reko Sočo, ki je imela samo 6 stopinj!

Nato smo prišli do hotela Alp v Bovcu, kjer smo imeli večerjo in tudi prespali. Zvečer smo imeli posebnega DJ-ja, ki je bil zelo dober, saj nam je uresničil skoraj vsako našo glasbeno željo. Plesali in peli smo vse do 23. Ure, nato pa smo žal morali v sobe, kjer se je za nekatere zabava še nadaljevala.

Po zajtrku in za nekatere neprespani noči smo se odpravili proti morju. Pot je trajala približno dve uri in pol. Ko smo prišli na morje, smo si ogledali različne vrste kaktusov, ki jih je predstavila zanimiva ženska. Po predstavitvi kaktusov smo odšli na majhno ladjico, s katero smo se peljali do solin. V solinah so nam predstavili svoje delo (kako pridelujejo sol). Nato smo se z ladjico odpeljali še v Portorož, kjer smo imeli 2 uri prostega časa. V tem času smo odšli na pice in se kopali v morju, polnem meduz. Morje je imelo presenetljivih 18 stopinj. Ko sta minili ti dve uri, smo se odpravili proti avtobusu, ki nas je čakal v centru Portoroža in nas peljal proti domu. Med potjo smo se spet ustavili v Trojanah, kjer smo si lahko kupili kakšno pijačo in slastne krofe. Pot do doma je bila zelo dolga, saj smo se vozili kar 5 ur. Ko smo prišli domov, smo bili veseli, da smo po dveh dneh spet videli svoje starše in hkrati smo bili tudi žalostni, saj smo vedeli, da je bila končna ekskurzija že za nami.

Kristijan in Jasmin Gavez, 9. b

Tako zelo smo uživali ...

Kako je bila mrzla Soča, a vsi smo preživelii ta šok.

PROJEKT SPOZNAVAJMO DRŽAVE EVROPSKE UNIJE

Učenci naše šole smo v okviru izbirnega predmeta Turistična vzgoja, tudi v tem šolskem letu sodelovali v projektu Spoznavajmo države Evropske unije, ki je potekal 7. maja na Ptuju. Tako kot lani smo spoznavali zanimivosti dežele Grčije in njihove znamenite osebnosti. Naše delo je bilo osredotočeno na grškega misleca, astronoma in matematika Pitagora. Na stojnici smo predstavili njegove misli, kipce, čaše in znamenitosti povezane z deželo Grčijo.

Stojnica dežele Grčije in Pitagore

MED HALOŠKIMI GRIČI

Vse se je začelo 14 dni pred nastopom z dodeljenima vlogama grajske gospe in gospoda na šolski prireditvi ob dnevu šole. Imeli smo intenzivne vaje za nastop. Potrebno si je bilo vzeti veliko časa in speljati veliko vaj, da smo se naučili besedilo na pamet. Dan pred nastopom je potekala generalka, kjer smo odpravili napake in ostale pomanjkljivosti.

Pred nastopom sva imela oba metuljčke v trebuhu. A ko sva stopila na oder, je vsa trema minila. Ob pogledu na veliko množico ljudi, ki so polni pričakovanj čakali na najin nastop, naju je oblila vročina in glas se nama je rahlo tresel. Ko sva stopila na oder, je bil ves strah premagan. Med nastopom sva pokazala vso svoje znanje, ki sva ga dobila in ga tudi tukaj s pridom uporabila na odru. Cel nastop je potekal brez napak in brez pozabljenih besedil. Na koncu pa sva zapela še solo pesem Dežela haloška. Vsi v dvorani so bili tako zelo navdušeni nad pesmijo, da smo skupaj z zborom pesem zapeli še enkrat. Po nastopu so nama vsi čestitali, midva pa sva se počutila odlično in ponosna sva bila na to, da je ravno naju učiteljica izbrala za nosilca glavnih vlog.

Vaša grajska gospa in gospod

Veronika in Domen, 9. b

OBISK UPOKOJENCEV V DOMU NA PTUJU IN V MURETINCIH

V četrtek, 23. 12. 2010 smo se učenci in otroci iz OŠ Cirkulane-Zavrč ter vrta odpravili v upokojenska domova v Muretincih in na Ptuju. Odločili smo se, da bomo starejšim pričarali predbožično vzdušje in zaželeli vse lepo v novem letu.

Pripravljen smo imeli kratek kulturni in zabavni program, ki sem ga tudi vodila. Dobro smo se imeli in pri srcu mi je bilo toplo, ko sem videla nasmejane obraze starejših ljudi. Zaigrali smo na flavto in harmoniko, zapeli in zrecitali nekaj božičnih pesmi. Vsi so nam ploskali in tudi nekateri starejši so zraven nas peli. V Muretincih so poskrbeli tudi za naše, že precej lačne trebuščke. Pogostili so nas s sokom in sladkimi dobrotami.

Zaželeli smo jim topel božič in srečno ter predvsem zdravo 2011 in se s polnimi trebuhu odpravili domov. Našega obiska so bili zelo veseli, saj smo jim popestrili predpraznične dni z glasbo, petjem in plesom.

Veronika Domjan,9.b

POHOD PRIJATELJSTVA

Z lanskim pohodom na Borl - **POHODOM PRIJATELJSTVA**, smo pokazali da se znamo povezati, otroci, starši učitelji, prijatelji... Prišli smo iz različnih krajev, a vsi z enim ciljem: krepiti prijateljske vezi. Tudi letos je Osnovna šola Cirkulane-Zavrč organizirala Pohod prijateljstva. Prireditev je bila v petek, 8. oktobra. Začela se je ob 14.00 s pohodom izpred obeh šol do gradu Borl, tam pa smo se družili in zabavali do večernih ur.

Pohodniškega športnega dneva, s katerim smo zaznamovali tudi teden otroka, so se poleg učencev udeležili tudi starši, stari starši, mlajši ali starejši bratje ali sestre, sosedje, znanci... prijatelji. Skupaj se nas je na Borlu zbralo okoli 800 ljudi!

Na gradu se je ob 15. uri ob prihodu pohodnikov začelo zabavno dogajanje, ki je trajalo do 19. ure. Posebej za nas je bilo odprto gostišče, kjer se smo se lahko okrepčali, pekli smo tudi kostanje. Poizkusili smo se v športnih in zabavnih igrah, ustvarjali smo tudi na delavnicah, ki so jih pripravili učitelji. Med udeleženci pohoda smo s simboličnim darilom nagradili najmlajšega in najstarejšega, nagrajena je bila tudi najštevilčnejša družina.

V sklopu prireditve smo podelili nagrade NAJ ŠPORTNIKOM ŠOLE za leto 2010.

Prireditev je odlično uspela in upamo, da bo ostala tradicionalna. Veseli smo vedno večje podpore od ljudi in organizacij iz obeh občin.

ATLETSKI ŠPORTNI DAN OB SVETOVNEM DNEVU ZDRAVJA

V sredo, 6. in četrtek, 7. aprila, smo imeli učenci iz Cirkulan in Zavrča in otroci iz obeh vrtcev športni dan. Otroci iz vrtca so tekmovali v teku na 200m, učenci od 1. do 5. razreda v tekih na 60 in 600m, učenci od 6. do 9. razreda pa v atletskem troboju, ki ga sestavljajo tek na 60m, tek na 600m in met vorteksa. Športni dan smo začeli ob 8. uri, končali pa malo čez 12. uro.

Učenci 9. razreda so pomagali pripraviti prizorišče na nogometnem igrišču, osmošolci pa smo prvo uro pomagali pri meritvah športno-vzgojnega kartona za učence nižje stopnje. Ob 9h smo se vsi zbrali na igrišču, kjer se je začelo tekmovanje. Otvorili smo ga s slovensko himno

in kratkim uvodnim nagovorom ob svetovnem dnevu zdravja, katerega tema letos je pravilna uporaba zdravil. Potem so sledila tekmovanja v teku na 60m., metu vorteksa in teku na 600m. Na tekmovanje smo se pripravljali pri urah športne vzgoje. Tekmovanje je bilo zelo zanimivo. Najboljši trije fantje in dekleta iz vrtca in vseh razredov so prejeli lepe medalje, ki so jih izdelali učenci sami. Za presenečenje je poskrbel učenec 9.a razreda, Jan Levičnik, ki je postavil nov šolski rekord v troboju. Vsem, še posebej pa zmagovalcem, se je dan vtisnil v lep spomin.

Sara Jarc, 8.a OŠ Cirkulane-Zavrč

Udeležba učencev OŠ Cirkulane – Zavrč na šolskih športnih tekmovanjih v šolskem letu 2010/2011

Športna tekmovanja so se, kot je že nekaj let v navadi, začela z najbolj množičnim – to je jesenski medobčinski kros na Vidmu. Tekmovalo je 40 učencev, 19 iz Cirkulan, 21 iz Zavrča. Bilo je veliko dobrih rezultatov, osvojili pa smo tudi dve medalji, ki sta jih je dosegli Doroteja Domjan iz 9. b – 1. mesto (deklice l. 96) in Marina Hutinski iz 9.a (deklice l. 1996) 2. mesto. Drugi dobri dosežki: Blaž Belšak (dečki l. 2000) 7. mesto, Nina Gorenjak (deklice l. 2000) 6. mesto, Gregor Kotolenko (dečki l. 1998) 6. mesto, Urška Pungračič (deklice l. 1997) 6. mesto,

V mesecu novembru so se začela tekmovanja v ekipnih športih za starejše dečke in deklice. Letos smo se udeležili le nogometnih tekmovanj. Deklice so polfinalni turnir medobčinskega tekmovanja igrale v Juršincih 15. 11. 2010, 5 učenek je bilo iz Cirkulan, 6 iz Zavrča. Polfinalni turnir so končale brez poraza in ga zaključile kot zmagovalke. Tudi na finalnem turnirju 23. 11. v Juršincih so bile neporažene, a žal osvojile 2. mesto, vseeno pa so se s tem rezultatom

uvrstile na področno tekmovanje. Področno tekmovanje je potekalo 11. januarja 2011 v Destniku. Ekipo deklic je visoko z 7:1 premagala ekipo iz Slovenske Bistrice in se uvrstila v finale, kjer pa je izgubila proti OŠ Destnik z rezultatom 2:1 in osvojila končno 2. mesto.

Ekipo so sestavljale: Tjaša Kokol, Sara Jarc, Marina Hutinski, Andreja Pajnkiher, Doroteja Domjan, Veronika Domjan, Valentina Križnjak, Tjaša Radeka, Lucija Hameršak in Larisa Žula.

Ekipo starejših dečkov (5 učencev iz Cirkulan, 3 iz Zavrča) je medobčinsko tekmovanje v Cirkovcah, dne 16. 11. 2010, začela odlično in zmagala v četrtfinalni skupini, kjer je premagala tudi kasnejše zmagovalce, OŠ Breg. Na žalost ji na polfinalnem turnirju ni uspelo napredovati, a so prikazali dobro igro in naslednje leto si lahko obetajo zelo dobre rezultate, saj ekipo sestavljajo večinoma učenci iz 8. razreda, ki bodo naslednje leto še lahko igrali.

Vedno boljši smo tudi v planinski orientaciji: S tremi ekipami A kategorije in eno ekipo C kategorije smo se udeležili tekme v Bresnici. To je bila naša prva tekma. Z rezultati smo zadovoljni, saj smo v A kategoriji zasedli 7., 10., in 11. mesto.

V soboto, 16. aprila 2011, smo se v tekmovanju iz planinske orientacije pomerili s konkurenco v drugo. Pokazali smo vidni napredek in veliko planinskega znanja. Vse ekipe A so s pomočjo kompasa in karte našle vse kontrolne točke. Med enajstimi ekipami smo zasedli 1., 4., 5. in 6. mesto.

V aprilu in maju so potekala malo-nogometna tekmovanja za mlajše dečke in deklice. Ekipo dečkov je igrala na predtekmovanju v Juršincih 11. aprila, kjer je osvojila 3. mesto in končala tekmovanje. Enak rezultat so dosegle mlajše deklice, čeprav so imele prednost domačega terena, saj smo polfinalno tekmovanje organizirali v Zavrču, 12. aprila 2011.

Že tretje leto zapored smo bili soorganizator spomladanskega medobčinskega kroša, ki ga prirejamo pri osnovni šoli v Zavrču. Učenci so dosegli odlične rezultate, medalje pa so osvojili:

Doroteja Domjan (9.b) 1. mesto

Rok Veselič (8.b) 1. mesto

Romeo Grandl (7.a) 3. mesto

Ekipa deklic l. 1996: 1. mesto

Odlične uvrstitve so dosegli tudi:

Marina Hutinski (9.a) 4. mesto

Katarina Pungračič (9.b) 5. mesto

Larisa Žula (8.b) 4. mesto

Tjaša Pungračič (7.b) 5. mesto

Urška Pungračič (8.b) 6. mesto

Martina Križanec (5.a) 6. mesto

Jan Težak (6.b) 8. mesto

Patricija Kokot (7.b) 9. mesto

Z dvema učenkama, Dorotejo Domjan in Marino Hutinski, smo se v 11. maja 2011 udeležili šolskega državnega kroša v Novem mestu. Doroteja je dosegla izvrsten rezultat, saj je bila odlična 2. in s tem napovedala še boljše izide v atletskih tekmovanjih, ki so sledila.

V mesecu maju so potekala tekmovanja v atletiki. Na medobčinsko prvenstvo 17. maja na Ptujju smo se odpravili z ekipo, ki jo je sestavljalo 30 atletov. Dosegli so najboljše rezultate doslej. Osvojili smo 6. medalj:

Doroteja Domjan – 1. mesto 1000m starejše deklice

Veronika Domjan – 1. mesto krogla starejše deklice

Patrik Vinter – 1. mesto 60m starejši dečki

Alen Fošnarič – 3. mesto krogla starejši dečki

Jan Levičnik – 3. mesto vortex starejši dečki

Štafeta 4x100m – 3. mesto starejše deklice

Ostali odlični rezultati:

David Težak 60m ml. dečki 7. mesto

Gregor Kotolenko višina ml. dečki 7. mesto

Luka Domjan vortex ml. dečki 7. mesto

Jan Težak 300m ml. dečki 6. mesto

Romeo Grandl 600m ml. dečki 4. mesto

Mateja Kelc vortex ml. učenke 6. mesto

Tjaša Pungračič daljina ml. učenke 7. mesto

Jasna Gabrovec 300m ml. učenke 6. mesto

Urška Pungračič višina st. učenke 7. mesto

Valerija Gabrovec 300m st. učenke 6. mesto

Valentina Križnjak daljina st. deklice 6. mesto

Na področnem tekmovanju v atletiki 24. maja v Slovenski Bistrici nas je zastopalo 21 tekmovalcev. Dosegli smo 3. medalje.

Področni prvakinji sta postali Veronika Domjan (krogla) in Doroteja Domjan (1000m). Romeo Grandl je osvojil srebrno medaljo v teku na 600m. Omeniti velja še 6. mesto Gregorja

Kotolenka in 7. mesto Danijela Boraka v skoku v višino, 5. mesto Patrika Vinterja v šprintu na 60m, 7. mesto Alena Fošnariča v metu krogle in 6. mesto ženske štafete 4x100m.

Državno finale v atletiki je bilo 1. junija v Mariboru. Obe naši zastopnici, Doroteja Domjan (1000m) in Veronika Domjan (krogla) sta postali DRŽAVNI PRVAKINJI! S tem sta dosegli največji posamični uspeh tekmovalcev OŠ Cirkulane-Zavrč na ŠŠT za kar sta dobili tudi nagrade šole, kot Naj športnice šole 2011. Tretje mesto Naj športnik šole 2011 je osvojil Romeo Grandl.

Mentorja:

Mitja Vidovič

Maja Tašner

DRŽAVNI KROS V NOVEM MESTU

V soboto, 11. maja 2011 sem se kot zmagovalka medobčinskega krosa odpravila na državni kros, ki je letos potekal v Novem mestu. Dolge ure vožnje čez hribe in doline, nekaj postankov na Dolenjskem in že smo bili tam. Ko smo prispeli, sva se s svojo sotekmovalko šli pripraviti na tek. Sonce je močno pripekalo, kar pa ni bila ovira, da ne bi tekmovali. Start se je približeval in s tem sem postajala vedno bolj nervozna. 10 minut pred začetkom so nas postavili pred startno črto. Po čelu so mi tekle kapljice znoja, srce pa mi je vedno hitreje razbijalo ... »Štarter« nam je naznanil začetek starta, zaslišala sem zvok pištole in stekla po dolgi travnati poti. Poskušala sem si izboriti dobro mesto, kar pa mi v začetku teka ni uspelo. 500 metrov pred ciljem pa še nisem bila zadovoljna s svojim rezultatom. V glavi so mi začele odmevati trenerjeve besede, kar mi je dalo nove svežine in zagona, da sem v cilj pritekla kot drugo uvrščena. Sledilo je slovesno podeljevanje medalj, stala sem na drugi stopnički, kar mi je zelo veliko pomenilo.

Za moj dober rezultat gre zahvala učitelju športne vzgoje, ki me je spodbujal in me na to tekmovanje tudi peljal. Zahvalila bi se tudi drugim, ki niso mogli biti zraven, vendar vem, da so me z mislimi spremljali in zame držali pesti in navijali. Hvala !

Doroteja Domjan, 9.b

GO CAR GO 2011

V projekt Go-Car-Go kjer sodelujemo s strojno šolo Ptuj, smo se vključili v lanskem šolskem letu. Tudi v letošnjem šolskem letu sodelujemo v projektu z učenci sedmega in osmega razreda na lokaciji Cirkulane. Veseli smo, da so se letos pridružili naši sošolci z lokacije Zavrč.

Ker udeleženci obiskujemo tudi izbirni predmet VNDN smo tam pridobljeno znanje izkoristili tudi pri snovanju našega avtomobila. Tokrat je karoserija iz iverne plošče, dno iz vezane plošče. Za sedež smo uporabili sedalo in naslon šolskega vrtljivega stola. Ker mora biti »tapravi« avtomobilski sedež udoben, smo ga oblazinili. Karoserijo smo na dno pritrdili z jeklenimi kotniki in matičnimi vijaki tako, da smo dosegli primerno trdnost in razstavljivost konstrukcije.

Udeležili smo se srečanja Go-Car-Go 2011 na Ptuju, kjer smo na ogled postavili avtomobil izdelan na lokaciji Zavrč, ki je bila posrečena kopija policijskega vozila. Vozilo izdelano na lokaciji Cirkulane, pa je bilo narejeno kot gasilsko.

Po predstavitvi, ki jo je komentiral Miran Ališič, je sledila spretnostna dirka in nato svečana podelitev priznanj. Bili smo zelo uspešni, saj je gasilsko vozilo zasedlo 2. mesto za strokovnost, 2. mesto za estetski videz, 2. mesto za izdelavo nadgradnje, 3. mesto za funkcionalnost.

Naslednji dan pa smo sodelujoči učenci v projektu skupaj z mentorji in nosilci projekta odšli na nagradni izlet v Planet Tuš, kjer smo si ogledali filmsko predstavo, v nadaljevanju pa smo se razgibali na Bowlingu.

Imamo še veliko idej in z veseljem bomo v projektu sodelovali tudi v prihodnje.

Učenci in mentorji Janez Jurgec, Janja Solina Črnivec, Janez Zupanič in Silva Meznarič

DVODNEVNI TABOR MLADIH PLANINCEV PD CIRKULANE, 27. in 28. junija 2011

Tokratni cilj dvodnevne tabora je bil osvojitve vrha Pece. Kordeževa glava bolj znana pod imenom Peca je najvišji vrh pogorja Pece. Nahaja se na meji z Avstrijo nad Mežiško dolino na Koroškem. Slovenci Peco poznamo predvsem zaradi pripovedke o Kralju Matjažu in njegovi votlini na slovenski strani gore. Ker v bližini Pece ni višjih vrhov je z nje lep razgled. Lepo se vidi bližnja Uršlja gora, Raduha in greben Olševe. Prav tako se vidijo najvišji vrhovi Kamniških in Savinjskih Alp, na severno stran pa se vidijo avstrijske Alpe.

Tako, mi smo pripravljeni... poženi!

Iz Cirkulan smo se odpeljali v ponedeljek ob 8,00 uri v smeri Črna na Koroškem in od tu proti dolini Tople do izhodišča na parkirišču pri rudniku. Prijetna pot nas je vodila skozi gozd do Doma na Peci. Prečili smo dva hudournika, si na poškodovanem delu poti nadeli čelade in oprijeli vrvi tako, da je bilo za poskrbljeno za popolno varnost. Pot, ki se je strmo vzpenjala je zahtevala kar nekaj počitkov. Postanek na planinskem domu pod Peco, ki smo ga dosegli po dobrih štirih urah hoje, je prijal vsem. Po daljšem počitku in okrepčilu iz nahrbtnika smo odložili nepotrebno in se podali na vrh Pece - 2126 mnm.

Por nas je vodila preko jase do ruševnatega sveta, z prelepim razgledom. Za vsakim postankom je bil naš cilj bližje. Posebej, ko smo ugledali vrh je utrujenost čudežno izginila in prav vsi smo ga osvojili. Kako tudi ne, saj nam je oskrbnik obljubil, da bo vsak, ki bo osvojil vrh dobil za nagrado svojega Kralja Matjaža. Obljubo je tudi izpolnil. Na vrhu bilo potrebno opraviti še vpis v knjigo, narediti skupinsko fotografijo, žigosati Dnevnik mladega planinca, pritisniti še kak žig na roko – kot dokazilo o osvojitvi vrha in potem še najpomembnejše – planinski krst. Pri krstu je vsak dobil svoje planinsko ime in kot je navada, udarce po »tazadnji« z vodniško vrvico. Rabelj je bila učiteljica Maja, botra pa vodnika Vili in Ivo.

Planinski krst...kdo je naslednji?

Sledil je povratek proti planinskemu domu. Po povratku in namestitvi v sobe je zelo prijala večerja. Po večerji pa večerna animacija z zabavnim kvizom in družabnimi igrami. Potrebno je bilo pokazati veliko spretnosti, splošnega znanja, planinskega znanja... ampak se je splačalo, saj so bile nagrade privlačne, poleg že omenjene skulpture Kralja Matjaža pa so krščenci prejeli še krstni list. Nato pa, ja kaj pa drugega, v sobe in spat.

V torek smo malce poležali in si privoščili pozen zajtrk. Nato smo se odpravili proti dolini mimo votline Kralja Matjaža.

Kralja Matjaža smo pustili v njegovi votlini... brada še očitno raste.

Povratek v dolino je potekal po isti poti kot vzpon, le poškodovanemu delu poti smo se izognili. Ko smo prišli v dolino, smo se razveselili našega šoferja Zvonka, ki je že parkiral na izhodišču in nam je prišel nasproti.

Po preobuvanju, preoblačenju smo zložili našo opremo v prtljažnik in že smo se peljali po dolini Tople proti domu. Na poti smo se ustavili še na pizzi, ki nam je zelo teknila.

Sledila je še vožnja proti domu po dolini reke Drave kjer je vedno kaj zanimivega za ogled. Pot domov je hitro minila, utrujeni ampak zadovoljni in ponosni zaradi osebnega uspeha smo se pripeljali v Cirkulane.

Bilo je zelo lepo. Hvala PD Cirkulane in Občini Cirkulane za podarjeni brezplačni prevoz ter vsem, ki ste tako ali drugače pomagali organizirati našo dvodnevno pustolovščino v gorah.

Mentor mladih planincev:

Ivo Zupanič

PRIREDITEV OB ZAKLJUČKU ŠOLSKEGA LETA Z GLASBENO SKUPINO ČUKI

Učenci naše šole smo sodelovali v vseslovenski akciji zbiranja starega papirja »Star papir za novo upanje«, ki so jo pripravili in vodili Društvo *Ekologi brez meja* in podjetje *Dinos*.

Sredstva, ki so se zbrala od prodanega papirja bodo šla v dva sklada. Sredstva iz prvega sklada bodo namenjena za Slovenijo, iz drugega sklada pa se bo financiral humanitarni projekt v tujini.

Učenci smo prepoznali stisko gospe Nežike in gospoda Rajka Mislovič iz Gorenjskega vrha, se povezali z Rdečim križem in občino Zavrč. Prijavili smo se na natečaj ter s predlogom navdušili komisijo, ki je preučila prispele predloge in izglasovala, da polovico zbranega denarja, 15.000 EUR, prejmeta Rajko in Nežika.

S tem denarjem si bosta lahko za silo uredila dotrajani dom.

Kot nagrado za izbran predlog smo pa učenci dobili koncert glasbene skupine po lastni izbiri. V petek, 24. junija 2011 nas je obiskala skupina Čuki in nas razveseljevala do poznih dopoldanskih ur.

Na zaključni prireditvi v kulturni dvorani v Goričaku smo obeležili dan državnosti in najzaslužnejšim učencem naše šole podelili priznanja in pohvale.

Zbrale in uredile: Petra Bratuša, Nikolina Vuzem in Silva Meznarič
Cirkulane-Zavrč, junij 2011